

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów

na posiedzeniu bez udziału stron, po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013 r., w sprawie M. G. skazanego z art. 177 § 2 k.k., wniosku obrońców skazanego o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 maja 2013 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 września 2012 r.,

p o s t a n o w i ł
wniosku obrońców nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter wyjątkowy, jako odstępstwo od reguły wyrażonej w art. 9 § 2 k.k.w., wskutek którego orzeczenie staje się wykonalne z chwilą uprawomocnienia.

Korzystanie z rozwiązania przewidzianego w art. 532 k.p.k., może mieć miejsce tylko wówczas, gdy charakter zarzutów kasacyjnych wskazuje na oczywistą ich zasadność.

Nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego należy stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońców M. G. argumentacja nie wskazuje na oczywistą wadliwość kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego.

W odpowiedzi na kasację Prokurator Prokuratury Okręgowej zaprezentował również taki punkt widzenia, domagając się oddalenia wszystkich skarg kasacyjnych, jako oczywiście bezzasadnych.

W ocenie Sądu Najwyższego nie uzasadniały podjęcia decyzji o wstrzymaniu do czasu rozstrzygnięcia kasacji, wykonania wyroku także okoliczności, jak młody wiek i dotychczasowa niekaralność skazanego, pozytywne opinie proboszczów w W. i w L. oraz fakt, że pozostaje on pod opieką Poradni Zdrowia Psychicznego.

W tej sytuacji, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 9, 1 i 2 k.k.w., należało orzec jak w części dyspozytywnej części postanowienia (art. 532 § 1 k.p.k. a contrario).